

31994L0022

1994.6.30.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 164/3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/22/EK IRÁNYELVE

(1994. május 30.)

a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen az 57. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, a 66. és 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189b. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel a belső piac egy belső határok nélküli területet foglal magában, amelyben biztosított az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgása; mivel meg kell hozni a működéséhez szükséges intézkedéseket;

mivel a Tanács az 1986. szeptember 16-án kelt állásfoglalásában ⁽⁴⁾ a Közösség és a tagállamok energiapolitikájának céljaként határozta meg a belső energiapiac nagyobb integrációját és korlátozásoktól mentes kereskedelmét, az ellátás biztonságának fokozása, a költségek csökkentése és a gazdasági versenyképesség javítása érdekében;

mivel a Közösség a saját szénhidrogén-ellátása érdekében nagymértékben behozatalra szorul; mivel ennek következtében célszerű támogatni a Közösség területén belül található készletek kutatásának, feltárásának és kitermelésének lehető legjobb módszereit;

mivel a tagállamok a saját területükön található szénhidrogénkészletekre vonatkozóan szuverenitással és szuverén jogokkal rendelkeznek;

mivel a Közösség aláírója az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének;

mivel ennek megfelelően lépéseket kell tenni, hogy megkülönböztetéstől mentesen lehessen hozzájutni a szénhidrogének kutatásához, feltárásához és kitermeléséhez, valamint ezek gyakorlásához, olyan feltételek mellett, amelyek nagyobb versenyre ösztönöznek ebben az ágazatban, és hogy támogassák a

tagállamok készletei kutatásának, feltárásának és kitermelésének a lehető legjobb módszereit, valamint erősítsék a belső energiapiac integrációját;

mivel ebből a célból közös eljárási szabályokat szükséges alkotni annak érdekében, hogy a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére jogosító engedélyek kiadására vonatkozó eljárások nyitva álljanak valamennyi, a szükséges alkalmassággal rendelkező vállalkozás előtt; mivel az engedélyek megadásának objektív és nyilvános kritériumok alapján kell történnie; mivel egyébként az engedélyek megadásának feltételeit az eljárásban részt vevő vállalkozásoknak már előzetesen ismerniük kell;

mivel a tagállamoknak fenn kell tartaniuk maguk számára annak lehetőségét, hogy közérdekű indokok alapján korlátozhatják az ilyen tevékenységekhez és a gyakorlásukhoz való hozzájutást és azt pénzbeli vagy szénhidrogénnel történő ellenszolgáltatáshoz köthessék, ezen ellenszolgáltatás részletes szabályait úgy kell megállapítani, hogy az ne jelentsen beavatkozást a vállalkozások gazdálkodásába; mivel e lehetőséggel megkülönböztetéstől mentesen kell élni; mivel az e lehetőség igénybeviteléhez kapcsolódó kötelezettségek kivételével el kell kerülni a vállalkozások számára olyan feltételek vagy kötelezettségek előírását, amelyek nem szükségesek az adott tevékenység kifogástalan elvégzéséhez; mivel a vállalkozások tevékenységének ellenőrzését olyan szintűre kell korlátozni, amely szükséges e feltételek és kötelezettségek teljesítésének biztosításához;

mivel az engedéllyel érintett területek nagyságát és az engedély időtartamát korlátozni kell annak megelőzése érdekében, hogy egyetlen vállalkozás részére se biztosítsanak kizárólagos jogosultságot egy olyan területre, amelynek kutatását, feltárását és kitermelését több vállalkozás hatékonyabban végezheti el;

mivel a tagállamok vállalkozásainak harmadik országokban ugyanolyan bánásmódban kell részesülniük, mint amelyet harmadik országok vállalkozásai élveznek a Közösségben ezen irányelv alapján; mivel ennek érdekében meg kell határozni egy megfelelő eljárást;

mivel ez az irányelv olyan engedélyekre vonatkozik, amelyeket attól a naptól kezdődően adtak ki, amelytől a tagállamoknak hatályba kell léptetniük az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket;

mivel a vízügyi, energiaipari, fuvarozási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásairól szóló,

⁽¹⁾ HL C 139., 1992.6.12. o.

⁽²⁾ HL C 19., 1993.1.25. 128. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1992. november 18-i véleménye (HL C 337., 1992.12.21., 145. o.). A Tanács 1993. december 22-i közös állásfoglalása (HL C 101., 1994.4.9., 14. o.) és az Európai Parlament 1994. március 9-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

⁽⁴⁾ HL C 241., 1986.9.25. 1. o.

1990. szeptember 17-i 90/531/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾, illetve vízügyi, energiaipari, fuvarozási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/38/EGK tanácsi irányelvet⁽²⁾ kell alkalmazni az energiaágazatban működő vállalkozásokra is áru-beszerzésre, építési beruházásra és szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződéseikre vonatkozóan; mivel a 90/531/EGK irányelv 3. cikkében előírt alternatív szabályozás alkalmazása azzal a feltétellel lehetséges, hogy abban a tagállamban, amely ilyen intézkedést kér, az engedélyeket megkülönböztetéstől mentesen és átlátható módon kell megadni; mivel egy tagállam attól a pillanattól kezdve teljesíti ezt a feltételt, és egészen addig, amíg megfelel ezen irányelv követelményeinek; mivel ennek következtében szükséges a 90/531/EGK irányelv módosítása;

mivel a 90/531/EGK irányelv 36. cikke előírja, hogy négy éven belül, a piac megnyitása és a verseny szintje területén tapasztalt fejlődés fényében felül kell vizsgálni az irányelv alkalmazási körét. Az alkalmazási kör felülvizsgálata kiterjed a szénhidrogén feltárására és kitermelésére is;

mivel Dánia különleges helyzetben van abból a tényből eredően, hogy az 1962. július 8-án megadott koncesszió lejártá után, vagyis a 2012. július 8-án elhagyandó területeken a tevékenységei esetleges folytatására vonatkozóan köteles tárgyalásokat folytatni, és ezért indokolt, hogy Dánia engedélyt kapjon az említett területeken az irányelvtől való eltérésre,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- (1) „illetékes hatóság”: a 90/531/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hatóságok, amelyeknek feladata az engedélyek megadása és/vagy a felhasználásuk ellenőrzése;
- (2) „vállalkozás”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve ilyen személyek társulása, aki, illetve amely engedélyt kérelmez alkalmas kérelem benyújtására vagy arra, hogy engedéllyel rendelkezzen;
- (3) „engedély”: minden olyan törvényi, rendeleti, közigazgatási vagy szerződéses rendelkezés vagy ezekből eredő okmány, amellyel valamely tagállam illetékes hatóságai egy vállalkozást feljogosítanak arra, hogy az a saját nevében és saját kockázataira az adott földrajzi területen kizárólagos joggal szénhidrogént kutathasson, tárjon fel vagy termeljen ki. Az engedély az egyes tevékenységekre külön-külön vagy egyidejűleg e tevékenységek közül többre is megadható;

⁽¹⁾ HL L 297., 1990.10.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 199., 1993.8.9., 84. o.

- (4) „közvállalkozás”: a 90/531/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott közvállalkozás.

2. cikk

(1) A tagállamok fenntartják maguknak a jogot, hogy kijelölhessék területük azon részeit, ahol a szénhidrogének kutatásával, feltárásával és kitermelésével összefüggő tevékenységek gyakorolhatók.

(2) Amint valamely területet az (1) bekezdésben meghatározott tevékenység végzésére rendelkezésre bocsátanak, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen tevékenységekhez való hozzájutás és azok gyakorlása során a vállalkozások között semmiféle megkülönböztetés ne történjen.

Mindazonáltal a tagállamok nemzetbiztonsági okokból megtilthatják a hozzájutást ilyen tevékenységhez való hozzáférést és annak gyakorlását olyan vállalkozás számára, amely ténylegesen harmadik országok vagy harmadik országok állampolgárainak irányítása alatt áll.

3. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyt olyan eljárást követően adják meg, amelyben minden érdekelt vállalkozás benyújthatja kérelmét, akár a (2) bekezdésnek, akár a (3) bekezdésnek megfelelően.

(2) Az ilyen eljárás kezdeményezhető:

- a) akár az illetékes hatóságok kezdeményezésére, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* legalább 90 nappal a kérelmek benyújtására megadott határidő előtt közzétett hirdetmény útján;
- b) akár az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétett hirdetmény útján, azt követően, hogy egy vállalkozás kérelmet nyújtott be a 2. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül. A többi érdekelt vállalkozás a közzététel napja után legalább 90 napos határidővel rendelkezik a kérelem benyújtására.

A hirdetményben meg kell határozni az engedély típusát, azt a földrajzi területet vagy azokat a területeket, amelyek bizonyos részre vagy egészére már nyújtottak be vagy be lehet nyújtani kérelmet, továbbá az engedély kiadásának tervezett időpontját vagy határidejét.

A hirdetményben fel kell tüntetni, ha a természetes vagy jogi személyiségű vállalkozások előnyben részesülnek.

(3) A tagállamok engedélyeket adhatnak ki a (2) bekezdésben meghatározott eljárás megindítása nélkül, ha az a terület, amelyre vonatkozóan engedélyt kérnek:

- a) állandó jelleggel rendelkezésre áll; vagy

- b) tárgya volt egy korábbi, a (2) bekezdésnek megfelelő eljárásnak, amely nem végződött engedély kiadásával; vagy
- c) valamely vállalkozás elhagyta, és nem tartozik az a) pont hatálya alá.

Az a tagállam, amely alkalmazni kívánja e bekezdést, köteles az ezen irányelv elfogadásától számított három hónapon belül, vagy olyan tagállamok esetében, amelyek még nem vezették be ezt az eljárási módot, haladéktalanul felhívást közzétenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, amelyben megjelöli a területének e bekezdés alapján rendelkezésre álló részeit, feltüntetve azt is, hogy erre vonatkozóan hol lehet részletes információkat kapni. Ezen információk bármely jelentős változásáról újabb közleményt kell kiadni. Mindazonáltal egyetlen, e bekezdés szerinti engedély iránti kérelmet sem lehet megvizsgálni ez e rendelkezés szerinti megfelelő hirdetmény megjelenése előtt.

(4) Egy tagállam határozhat úgy is, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdés rendelkezéseit, ha egy területnél geológiai és termelési szempontok alátámasztják, hogy a szomszédos terület engedélyese kapjon arra engedélyt. Az érintett tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy ilyen esetben bármely más szomszédos terület engedélyese is benyújthassanak kérelmet, és ehhez elegendő időt kell számukra biztosítani.

(5) A következők nem tekinthetők az (1) bekezdés szerinti engedély megadásának:

- a) az engedély megadása kizárólag egy, már meglévő engedéllyel rendelkező vállalkozás névváltozásából vagy tulajdonosváltásából ered, vagy az ilyen vállalkozás tulajdonosi összetételének változásából vagy az engedély átruházásából;
- b) az engedély megadása olyan vállalkozás részére, amely másfajta engedéllyel rendelkezik, ha az utóbbi engedély birtoklása magában foglalja a jogot az előbbi engedélyre;
- c) az illetékes hatóságok olyan, az engedélyezési eljárás keretében hozott határozata (akár a 14. cikkben említett időpont előtt, akár az után történt az engedély megadása), amely a tevékenységek megkezdésére, félbeszakítására, meghosszabbítására vagy megszüntetésére, illetve magának az engedélynek a meghosszabbítására vonatkozik.

(6) A (2) bekezdésben említett eljárás megindítása ellenére a tagállamok fenntartják maguknak a jogot az engedély kiadásának megtagadására, miközben ügyelniük kell arra, hogy ez a lehetőség ne vezessen a vállalkozások közötti hátrányos megkülönböztetéshez.

4. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

- a) ha a földrajzi területegységeket nem egy korábbi mértani területfelosztás alapján jelölték ki, az egyes részek nagyságát oly módon állapítsák meg, hogy azok ne haladják meg a tevékenység műszakilag és gazdaságilag optimális elvégzéséhez indokolt nagyságot. Ha az engedélyeket a 3. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően adták meg, e célból objektív szempontrendszerrel kell kialakítani és ezt a kérelmek benyújtása előtt a vállalkozások számára hozzáférhetővé kell tenni;
- b) az engedély időtartama ne haladja meg azt az időtartamot, amely az engedélyben szereplő tevékenységek elvégzéséhez szükséges. Az illetékes hatóságoknak azonban jogukban áll az engedélyt meghosszabbítani, ha az abban rögzített időtartam nem elegendő a szóban forgó tevékenység befejezéséhez, és a tevékenységet egyébként az engedélynek megfelelően végezték;
- c) olyan vállalkozások, amelyek egy földrajzi területre az engedélyezett tevékenység megfelelő elvégzéséhez a szükségesnél hosszabb időre kaptak engedélyt, ne tarthassák meg kizárólagos jogaikat.

5. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

- (1) minden esetben a következő szempontok alapján adják meg az engedélyeket:
- a) a vállalkozások műszaki és pénzügyi alkalmassága; és
- b) milyen módon szándékoznak a kérdéses földrajzi területen a kutatást, a feltárást és/vagy a termelés megkezdését megvalósítani;
- és adott esetben:
- c) ha az engedélyt értékesítésre kínálják fel, milyen összeget kész fizetni a vállalkozás az engedély elnyerése érdekében;
- d) ha az a), b) és adott esetben a c) pontban említett szempontok szerinti értékelést követően két vagy több kérelem azonos értékűnek bizonyul, akkor olyan további, a tárgyra vonatkozó, objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján, amelyek lehetővé teszik a kérelmek közül a végleges kiválasztást.

Az illetékes hatóságok a kérelmek elbírálásakor figyelembe vehetik azt, ha a korábbi engedélyeik alapján a vállalkozások tevékenységüket nem megfelelő hatékonysággal és felelősséggel végezték.

Ha az erre illetékes hatóságok meghatározzák az engedélyben részesíthető vállalkozás összetételét, ezt objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján kell megtenniük.

Ha az erre illetékes hatóságok meghatározzák az engedélyben részesíthető vállalkozás üzemeltetőjének jellegét, ezt objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételek alapján kell megtenniük.

A kérelmek benyújtására meghatározott időtartam kezdete előtt össze kell állítani és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni a szempontrendszert. Azok a tagállamok, amelyek szempontrendszereiket saját közlönyükben már nyilvánosságra hozták, jogosultak az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő közzétételét egy, a saját hivatalos közlönyükben már megtörtént közlésre való hivatkozásra korlátozni. Azonban a szempontok valamennyi változtatását a teljes szöveggel közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*;

- (2) meg kell állapítani az adott tevékenység folytatására és befejezésére vonatkozó feltételeket és követelményeket, amelyeket a kérelmek benyújtása idején hatályban levő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések értelmében az engedélyezési eljárás valamennyi típusára alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azokat előírták-e az engedélyben, vagy részét képezik-e azoknak a feltételeknek, amelyeket az ilyen engedély kiadását megelőzően kell elfogadni, és e feltételeket és körülményeket bármikor az érdekelte pályázók rendelkezésére kell bocsátani. A 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírt esetben mindezeket csupán abban az időpontban kell hozzáférhetővé tenni, amikortól kezdve az engedély iránti kérelmeket be lehet nyújtani;
- (3) a feltételeknek és követelményeknek az eljárás során történő bármely megváltoztatását valamennyi érdekelte vállalkozással közölni kell;
- (4) az e cikkben említett szempontokat, feltételeket és követelményeket megkülönböztetéstől mentesen kell érvényesíteni;
- (5) a döntés indokairól kérésükre tájékoztatni kell azokat a vállalkozásokat, amelyeknek a kérelmét nem fogadták el.

6. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az 5. cikk (2) bekezdésében említett feltételeket és követelményeket, valamint az egy egyedi engedély felhasználására vonatkozó különböző kötelezettségeket kizárólag annak szükségessége igazolja, hogy a gyakorolt tevékenységet megfelelően elvégezzék azon az adott területen, amelyre az engedélyt kérték, a (2) bekezdés alkalmazásával vagy pénzbeli, illetve szénhidrogénnel történő ellenszolgáltatással.

(2) A tagállamoknak jogukban áll a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott tevékenységekre vonatkozóan feltételeket és követelményeket kikötni, amennyiben azokat nemzetbiztonsági, közbiztonsági, közegészségügyi, közlekedésbiztonsági, környezetvédelmi megfontolások, illetve biológiai erőforrások, művészeti, történelmi vagy archeológiai értékkel bíró nemzeti kincsek védelme indokolja, a berendezések és a munkavállalók biztonsága, a szénhidrogén-források ésszerű kezelése (például a szénhidrogén-források kiaknázásának mértéke vagy azok visszanyerésének optimalizálása) vagy az adóbevételek biztosításának szükségessége révén.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellentételezés nyújtásának szabályait, beleértve az állam részvételére vonatkozó követelményeket, a tagállamoknak oly módon kell rögzíteniük, hogy az irányítás terén biztosítsák a vállalkozás függetlenségét.

Ha azonban az engedély kiadása a tevékenységben való állami részvétellel függ össze és ha e részvételnek a lebonyolításával egy jogi személyt bíznak meg, vagy ha a részvétel maga az állam biztosítja, sem a jogi személyt, sem pedig az államot nem szabad meggátolni az ilyen részvételhez kapcsolódó, a részvétel mértékével arányos jogok gyakorlásában, illetve kötelezettségek teljesítésében; feltéve, hogy a jogi személy vagy az állam nem rendelkezik információval, és nem gyakorol szavazati jogot a vállalkozások beszerzési forrásaira vonatkozó döntések tekintetében, a jogi személy vagy az állam, egy vagy több köztisztülettel együttesen, nem rendelkezhet többségi szavazati jogosultsággal egyéb döntések tekintetében, valamint az állam vagy a jogi személy a szavazati jogait csak áttekinthető, tárgyilagos és megkülönböztetéstől mentes elvek alapján gyakorolhatja, és nem akadályozhatja a vállalkozást abban, hogy irányítási döntéseit a rendes kereskedelmi alapelvek alapján hozza meg.

Az előző albekezdésben foglalt rendelkezések azonban nem akadályozhatják a jogi személyt vagy az államot abban, hogy kifogásolják az engedélyesek olyan döntését, amely nem veszi figyelembe az engedélyben megállapított feltételeket és követelményeket a kitermelési politikára és az állam pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozólag.

A határozat elleni kifogásolás jogát megkülönböztetéstől mentesen kell gyakorolni, különösen a vállalkozások beruházási döntései, valamint beszerzési forrásai tekintetében. Amennyiben az állami részvételt a tevékenységekben olyan jogi személy biztosítja, amely egyúttal engedélyek birtokosa is, a tagállamoknak gondoskodniuk kell olyan intézkedések megtételéről, amelyek megkövetelik, hogy külön könyvelést vezessen saját üzleti tevékenységéről és külön könyvelést az állami részvétel kezelőjeként kifejtett tevékenységéről, garantálva, hogy a jogi személynek az állami részvételt kezelő részlegétől semmiféle információ ne jusson a jogi személynek a saját jogán birtokolt engedéllyel rendelkező részlegéhez. Ha azonban a jogi személynek az állami részvételt kezelő részlege tanácsadói megbízást ad a jogi személy azon részlegének, amely az engedély birtokosa, az előbbi megadhatja a tanácsadói munka elvégzéséhez szükséges információkat. Azokat

az engedélyeseket, amelyekre ezek az információk vonatkoznak, előre tájékoztatni kell arról, hogy milyen információkat fognak ily módon átadni, és kellő időt kell biztosítani számukra, hogy módjuk legyen kifogásokat emelni.

(4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vállalkozások engedély alapján történő ellenőrzését az (1) bekezdésben említett feltételeknek, követelményeknek és kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges mértékre korlátozzák. Különösképp intézkedniük kell arról, hogy egyetlen vállalkozástól se követeljék meg törvényi, rendeleti vagy közigazgatási úton, vagy bármely megállapodás vagy kötelezettségvállalás alapján, hogy adatokat nyújtson tervezett vagy jelenlegi beszerzési forrásairól, kivéve, ha mindegyike az illetékes hatóságok felszólítására és kizárólag a Szerződés 36. cikkében említett okok miatt kerül sor.

7. cikk

Az egyéni engedélyek vonatkozó rendelkezéseinek vagy az egyéni engedélyekben foglalt rendelkezéseknek, valamint a 3. cikk (5) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek a sérelme nélkül az érintett tagállamoknak 1997. január 1-jéig hatályon kívül kell helyezniük az olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek egyetlen vállalkozásnak biztosítják azt a jogot, hogy egy tagállam területén valamely meghatározott földrajzi területen engedélyeket kapjon.

8. cikk

(1) A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot mindazokról az általános jellegű nehézségekről, amelyekkel a vállalkozások *de jure* vagy *de facto* szemben találják magukat harmadik országokban szénhidrogének kutatásához, feltárásához és kitermeléséhez való hozzájutás vagy ilyen tevékenységük gyakorlása során, és amelyekre felhívták a figyelmüket. A tagállamoknak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell arról, hogy az üzleti titkot tiszteljenben tartsák.

(2) A Bizottságnak 1994. december 31-ig, azután pedig rendszeresen be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vállalkozások harmadik országokbeli helyzetéről a (3) bekezdés alapján az ilyen országokkal vagy nemzetközi szervezeti keretben folytatott tárgyalásokról.

(3) Ha a Bizottság, akár a (2) bekezdésben említett jelentések, akár egyéb információk alapján megállapítja, hogy egy harmadik ország nem biztosítja a közösségi vállalkozásoknak az (1) bekezdésben említett tevékenységekhez való ugyanolyan hozzájutást vagy azok gyakorlását, mint amilyent a Közösség nyújt azon harmadik ország vállalkozásai részére, a Bizottság javasolhatja a Közösségnek, hogy adjon meghatalmazást megfelelő tárgyalások folytatására annak érdekében, hogy a Közösség vállalkozásai

összehasonlítható versenyelőnyökhöz juthassanak. A Tanács minősített többséggel határoz.

(4) A (3) bekezdésben említett körülmények között a Bizottság bármikor javasolhatja, hogy a Tanács hatalmazzon fel egy vagy több tagállamot arra, hogy tagadják meg az engedély megadását olyan vállalkozás részére, amelyet ténylegesen a szóban forgó harmadik ország és/vagy annak állampolgárai irányítanak.

A Bizottság ilyen javaslatot saját kezdeményezésére vagy egy tagállam kívánságára terjeszthet elő.

A Tanács az ügyben a lehető legrövidebb időn belül minősített többséggel határoz.

(5) Az e cikk alapján megtett intézkedések nem sérthetik a Közösségnek a szénhidrogének kutatását, feltárását és kitermelését szabályozó nemzetközi egyezményeiből eredő kötelezettségeit.

9. cikk

Valamennyi tagállam közlést és a Bizottságnak is megküld egy éves jelentést, amelynek a kutatásra, feltárásra és kitermelésre szabaddá tett földrajzi területekről, a megadott engedélyekről, az engedélyesekről és azok összetételéről, valamint a tagállam területén található becsült tartalékokról tartalmaz adatokat.

Ez a rendelkezés a tagállamok számára nem tartalmaz kötelezettséget arra, hogy üzleti szempontból bizalmas természetű információkat hozzanak nyilvánosságra.

10. cikk

A tagállamok kötelesek a Bizottsággal legkésőbb 1995. május 1-jéig közölni az illetékes hatóságok nevét. A tagállamoknak késedelem nélkül közölniük kell a Bizottsággal minden később bekövetkező változást. A Bizottságnak az illetékes hatóságok jegyzékét és annak minden változását közzé kell tennie az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

11. cikk

Ezt az irányelvet a 14. cikkben megállapított időpont után kiadott engedélyekre kell alkalmazni.

12. cikk

A 90/531/EKG irányelv 3. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az olaj vagy gáz kutatása vagy kitermelése céljából hasznosítandó földrajzi területeket érintő feltárási tevékenységek vonatkozásában az (1)–(4) bekezdést attól az időponttól kell alkalmazni, amikor az érintett tagállam már teljesítette a

szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseit (*):

- a) Az (1) bekezdésben megállapított feltételeket ezen időponttól kell teljesítettnek tekinteni, a (3) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül.
- b) Ettől az időponttól kezdődően a (4) bekezdésben említett tagállamnak csak a (2) és (3) bekezdésben említett feltételek tiszteletben tartására vonatkozó rendelkezéseket kell közölnie.

(*) HL L 164., 1994.6.30., 3. o.”

13. cikk

A 3. és 5. cikket nem kell alkalmazni a Dánia által 2012. december 31-e előtt olyan területekre megadott új engedélyekre, amely területekre vonatkozó, 1962. július 8-án megadott engedély 2012. július 8-án hatályát fogja veszíteni. Az új engedélyeket objektív és megkülönböztetéstől mentes elvek alapján kell megadni.

Következésképpen ez a cikk nem jelent precedenst a tagállamok számára.

14. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy

ennek az irányelvnek 1995. július 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

15. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. május 30-án.

az Európa Parlament részéről

az elnök

E. KLEPSCH

a Tanács részéről

az elnök

C. SIMITIS